

I

(Ανακοινώσεις)

ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

ΚΟΙΝΗ ΘΕΣΗ (ΕΚ) αριθ. 24/2002

που καθορίστηκε από το Συμβούλιο στις 28 Ιανουαρίου 2002

για την έκδοση της οδηγίας 2002/.../ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της ..., για την πρόσβαση του κοινού σε περιβαλλοντικές πληροφορίες και για την κατάργηση της οδηγίας 90/313/ΕΟΚ του Συμβουλίου

(2002/C 113 E/01)

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

την συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 175 παράγραφος 1,

την πρόταση της Επιτροπής ⁽¹⁾,

τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής ⁽²⁾,

τη γνώμη της Επιτροπής των Περιφερειών ⁽³⁾,

Αποφασίζοντας σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 251 της συνθήκης ⁽⁴⁾,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Η αυξημένη πρόσβαση του κοινού στις περιβαλλοντικές πληροφορίες και η διάδοση των πληροφοριών αυτών συμβάλλει στη μεγαλύτερη ευαισθητοποίηση προς τα περιβαλλοντικά θέματα, την ελεύθερη ανταλλαγή απόψεων, ουσιαστικότερη συμμετοχή του κοινού στη διαδικασία λήψης αποφάσεων για περιβαλλοντικά θέματα και, τελικά, σε καλύτερο περιβάλλον.
- (2) Η οδηγία 90/313/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 7ης Ιουνίου 1990, σχετικά με την ελεύθερη πληροφόρηση για θέματα περιβάλλοντος ⁽⁵⁾ αποτέλεσε την αφετηρία μιας εξελικτικής πορείας για τη διευκόλυνση της πρόσβασης του κοινού στις περιβαλλοντικές πληροφορίες, η οποία θα πρέπει να ενθαρρυνθεί και να συνεχιστεί.
- (3) Το άρθρο 8 της ως άνω οδηγίας υποχρεώνει τα κράτη μέλη να υποβάλλουν στην Επιτροπή έκθεση για την κτηθείσα πείρα, βάσει της οποίας η Επιτροπή υποχρεούται να υποβάλλει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο έκθεση συνοδευόμενη από τις τυχόν προτάσεις αναθεώρησης της οδηγίας τις οποίες κρίνει σκόπιμες.
- (4) Η έκθεση βάσει του άρθρου 8 της ως άνω οδηγίας επισημαίνει τα συγκεκριμένα προβλήματα που διαπιστώθηκαν κατά την πρακτική εφαρμογή της οδηγίας.
- (5) Στις 25 Ιουνίου 1998, η Ευρωπαϊκή Κοινότητα υπέγραψε τη σύμβαση της Οικονομικής Επιτροπής των Ηνωμένων Εθνών για την Ευρώπη, για την πρόσβαση σε πληροφορίες, τη συμμετοχή του κοινού στη λήψη των αποφάσεων και την πρόσβαση στη δικαιοσύνη σε θέματα σχετικά με το περιβάλλον («σύμβαση του Aarhus»). Οι διατάξεις του κοινοτικού δικαίου πρέπει να συμβαδίζουν προς τη σύμβαση αυτή ενόψει της σύναψής της από την Ευρωπαϊκή Κοινότητα.
- (6) Προκειμένου να επιτευχθεί μεγαλύτερη διαφάνεια, κρίθηκε σκόπιμη η αντικατάσταση, αντί της τροποποίησης, της οδηγίας 90/313/ΕΟΚ, ώστε οι ενδιαφερόμενοι να έχουν ένα ενιαίο, σαφές και συνεκτικό νομοθετικό κείμενο.
- (7) Οι διαφορές μεταξύ των ισχυουσών νομοθεσιών των κρατών μελών σε ό,τι αφορά την πρόσβαση στις περιβαλλοντικές πληροφορίες που κατέχουν οι δημόσιες αρχές είναι δυνατόν να προκαλέσουν ανισότητες εντός της Κοινότητας όσον αφορά την πρόσβαση στις πληροφορίες αυτές ή τους όρους ανταγωνισμού.
- (8) Είναι απαραίτητο να εξασφαλιστεί ότι οιοδήποτε φυσικό ή νομικό πρόσωπο έχει δικαίωμα πρόσβασης στις περιβαλλοντικές πληροφορίες που κατέχουν οι δημόσιες αρχές είναι δυνατόν να λογαριασμού των δημόσιων αρχών, χωρίς να υποχρεούται να επικαλεστεί οποιοδήποτε σχετικό συμφέρον.
- (9) Είναι επίσης απαραίτητο να προαχθεί η ευρύτερη δυνατή συστηματική διαθεσιμότητα και διάδοση περιβαλλοντικών πληροφοριών στο κοινό, με ηλεκτρονικά μέσα, εφόσον υπάρχουν.
- (10) Ο ορισμός των περιβαλλοντικών πληροφοριών θα πρέπει να διευκρινιστεί ώστε να καλύπτει κάθε μορφής πληροφορίες που σχετίζονται με την κατάσταση του περιβάλλοντος, με τους παράγοντες, τα μέτρα ή τις δραστηριότητες που επηρεάζουν ή ενδέχεται να επηρεάζουν το περιβάλλον ή που αποσκοπούν στην προστασία του, με τις αναλύσεις σχέσεως κόστους-οφέλους και τις άλλες οικονομικές αναλύσεις που χρησιμοποιούνται στο πλαίσιο αυτών των μέτρων ή δραστηριοτήτων, καθώς και πληροφορίες σχετικές με την κατάσταση υγείας και ασφάλειας του ανθρώπου, τις συνθήκες της ανθρώπινης διαβίωσης, τις τοποθεσίες και τα οικοδομήματα πολιτισμικού ενδιαφέροντος, στο μέτρο που επηρεάζονται ή ενδέχεται να επηρεαστούν από τα προαναφερόμενα θέματα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 337 E της 28.11.2000, σ. 156 και ΕΕ C 240 E της 28.8.2001, σ. 289.

⁽²⁾ ΕΕ C 116 της 20.4.2001, σ. 43.

⁽³⁾ ΕΕ C 148 της 18.5.2001, σ. 9.

⁽⁴⁾ Γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 14ης Μαρτίου 2001 (ΕΕ C 343 της 5.12.2001, σ. 177), κοινή θέση του Συμβουλίου της 28ης Ιανουαρίου 2002 και απόφαση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της ... (δεν έχει ακόμα δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα).

⁽⁵⁾ ΕΕ L 158 της 23.6.1990, σ. 56.

- (11) Προκειμένου να ληφθεί υπόψη η αρχή του άρθρου 6 της συνθήκης, σύμφωνα με την οποία οι απαιτήσεις περιβαλλοντικής προστασίας θα πρέπει να ενταχθούν στον καθορισμό και την εφαρμογή των κοινοτικών πολιτικών και δράσεων, θα πρέπει να διευρυνθεί ο ορισμός των δημόσιων αρχών ώστε να περιλαμβάνει την κυβέρνηση ή άλλη δημόσια διοίκηση, σε εθνικό, περιφερειακό ή τοπικό επίπεδο, ανεξαρτήτως του εάν οι αρχές αυτές διαθέτουν ή όχι ειδικές αρμοδιότητες για το περιβάλλον. Ο ορισμός θα πρέπει επίσης να διευρυνθεί ώστε να περιλαμβάνει άλλα πρόσωπα ή φορείς που ασκούν δημόσια διοικητικά καθήκοντα σε σχέση με το περιβάλλον δυνάμει της εθνικής νομοθεσίας, καθώς και άλλα πρόσωπα ή φορείς που ενεργούν υπό τον έλεγχό τους και έχουν δημόσιες ευθύνες ή καθήκοντα σχετικά με το περιβάλλον.
- (12) Οι περιβαλλοντικές πληροφορίες οι οποίες βρίσκονται στην υλική κατοχή άλλων φορέων για λογαριασμό των δημόσιων αρχών θα πρέπει να εμπίπτουν επίσης στο πεδίο εφαρμογής της παρούσας οδηγίας.
- (13) Οι περιβαλλοντικές πληροφορίες θα πρέπει να διατίθενται στους αιτούντες το ταχύτερο δυνατόν και εντός ευλόγου χρονικού διαστήματος, λαμβάνοντας υπόψη τις τυχόν προθεσμίες που θέτει ο αιτών.
- (14) Οι δημόσιες αρχές θα πρέπει να παρέχουν τις περιβαλλοντικές πληροφορίες με την αιτούμενη μορφή ή μορφότυπο, εκτός εάν διατίθενται ήδη δημοσίως με άλλη μορφή ή μορφότυπο ή εάν είναι εύλογο να διατεθούν με άλλη μορφή ή μορφότυπο. Επιπλέον, οι δημόσιες αρχές θα πρέπει να υποχρεούνται να καταβάλλουν κάθε εύλογη προσπάθεια ώστε οι περιβαλλοντικές πληροφορίες που κατέχονται από τις ίδιες ή για λογαριασμό τους να διατίθενται με μορφή ή μορφότυπο που επιτρέπει την εύκολη αναπαραγωγή τους και την πρόσβαση σε αυτές με ηλεκτρονικά μέσα.
- (15) Τα κράτη μέλη θα πρέπει να καθορίσουν τις πρακτικές ρυθμίσεις αποτελεσματικής διάθεσης των πληροφοριών αυτών, έχοντας κατά νου τα οφέλη για το περιβάλλον.
- (16) Το δικαίωμα πρόσβασης σε περιβαλλοντικές πληροφορίες σημαίνει ότι η δημοσιοποίηση πληροφοριών θα πρέπει να είναι ο γενικός κανόνας και ότι οι δημόσιες αρχές θα πρέπει να έχουν τη δυνατότητα να απορρίπτουν αιτήματα για περιβαλλοντικές πληροφορίες σε συγκεκριμένες και σαφώς καθοριζόμενες περιπτώσεις. Οι λόγοι απόρριψης θα πρέπει να ερμηνεύονται συσταλτικά, λαμβανομένου υπόψη, για κάθε συγκεκριμένη περίπτωση, του δημόσιου συμφέροντος που εξυπηρετεί η δημοσιοποίηση. Οι λόγοι απόρριψης πρέπει να εκτινούνται στον αιτούντα εντός ευλόγου χρονικού διαστήματος και γραπτώς ή ηλεκτρονικώς εάν η αίτηση υπεβλήθη εγγράφως ή εάν το ζητά ο αιτών.
- (17) Οι δημόσιες αρχές θα πρέπει να διαθέτουν εν μέρει περιβαλλοντικές πληροφορίες όταν οι πληροφορίες που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής των εξαιρέσεων είναι δυνατόν να διαχωριστούν από τις υπόλοιπες αιτούμενες πληροφορίες.
- (18) Οι δημόσιες αρχές θα πρέπει να έχουν τη δυνατότητα να επιβάλλουν τέλη για την παροχή περιβαλλοντικών πληροφοριών αλλά τα τέλη αυτά δεν θα πρέπει να υπερβαίνουν εύλογο ποσό. Θα πρέπει να δημοσιεύεται και να διατίθεται στους αιτούντες πίνακας τελών.
- (19) Οι αιτούντες θα πρέπει να είναι σε θέση να ασκούν διοικητική ή δικαστική προσφυγή κατά των πράξεων ή παραλείψεων της δημόσιας αρχής σε ό,τι αφορά το αίτημά τους.
- (20) Προκειμένου να ευαισθητοποιηθεί περισσότερο το κοινό σε σχέση με περιβαλλοντικά θέματα και να βελτιωθεί η προστασία του περιβάλλοντος, οι δημόσιες αρχές θα πρέπει, ανάλογα με την περίπτωση, να διαθέτουν και να διαδίδουν πληροφορίες για το περιβάλλον οι οποίες σχετίζονται με τα καθήκοντά τους, ιδίως χρησιμοποιώντας την τεχνολογία επικοινωνιών μέσω υπολογιστή ή/και την ηλεκτρονική τεχνολογία, εφόσον υπάρχουν.
- (21) Η παρούσα οδηγία θα πρέπει να αναθεωρείται με βάση την κτηθείσα πείρα και βάσει των εκθέσεων που υποβάλλουν τα κράτη μέλη σχετικά με την εφαρμογή της οδηγίας.
- (22) Δεδομένου ότι οι στόχοι της προτεινόμενης οδηγίας είναι αδύνατον να επιτευχθούν επαρκώς από τα κράτη μέλη και δύνανται συνεπώς να επιτευχθούν καλύτερα σε κοινοτικό επίπεδο, η Κοινότητα μπορεί να λάβει μέτρα, σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας που διατυπώνεται στο άρθρο 5 της συνθήκης. Σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας, όπως διατυπώνεται στο εν λόγω άρθρο, η παρούσα οδηγία δεν υπερβαίνει τα αναγκαία όρια για την επίτευξη των στόχων αυτών.
- (23) Οι διατάξεις της παρούσας οδηγίας δεν θίγουν το δικαίωμα των κρατών μελών να διατηρούν ή να θεσπίζουν μέτρα τα οποία προβλέπουν πρόσβαση σε πληροφορίες ευρύτερη από αυτήν που απαιτείται από την παρούσα οδηγία,

ΕΞΕΔΩΣΑΝ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

Άρθρο 1

Στόχοι

Οι στόχοι της παρούσας οδηγίας είναι:

- να παράσχει δικαίωμα πρόσβασης στις περιβαλλοντικές πληροφορίες που κατέχονται από τις δημόσιες αρχές ή για λογαριασμό των δημόσιων αρχών και να καθορίσει τους βασικούς όρους και προϋποθέσεις άσκησης του ως άνω δικαιώματος και
- να δώσει, ως εκ τούτου, την αναγκαία ώθηση ώστε οι περιβαλλοντικές πληροφορίες να είναι διαθέσιμες και να διαδίδονται στο κοινό όσο το δυνατόν ευρύτερα και συστηματικότερα.

Άρθρο 2

Ορισμοί

Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας, νοούνται ως:

- «περιβαλλοντική πληροφορία»: οποιαδήποτε πληροφορία σε γραπτή, οπτική, ακουστική, ηλεκτρονική ή άλλη υλική μορφή, σχετικά με:
 - την κατάσταση των στοιχείων του περιβάλλοντος, όπως ο αέρας και η ατμόσφαιρα, το νερό, το έδαφος, το χώμα, τα τοπία και οι φυσικές τοποθεσίες, συμπεριλαμβανομένων των υδροβιότοπων, των παράκτιων και των θαλάσσιων περιοχών, η βιοποικιλότητα και τα στοιχεία της, συμπεριλαμβανομένων των γενετικά τροποποιημένων οργανισμών, και η αλληλεπίδραση μεταξύ των στοιχείων αυτών·

β) παράγοντες, όπως οι ουσίες, η ενέργεια, ο θόρυβος, οι ακτινοβολίες ή τα απόβλητα, συμπεριλαμβανομένων των ραδιενεργών αποβλήτων, οι εκπομπές, οι απορρίψεις και άλλες εκχύσεις στο περιβάλλον, που επηρεάζουν ή ενδέχεται να επηρεάσουν τα στοιχεία του περιβάλλοντος που αναφέρονται στο στοιχείο α)·

γ) μέτρα (συμπεριλαμβανομένων των διοικητικών μέτρων), όπως οι πολιτικές, η νομοθεσία, τα σχέδια, τα προγράμματα, οι περιβαλλοντικές συμφωνίες και οι δραστηριότητες που επηρεάζουν ή ενδέχεται να επηρεάσουν τα στοιχεία και τους παράγοντες που αναφέρονται στα στοιχεία α) και β), καθώς και μέτρα ή δραστηριότητες που αποσκοπούν στην προστασία των ως άνω στοιχείων·

δ) αναλύσεις κόστους-ωφέλειας και άλλες οικονομικές αναλύσεις και παραδοχές χρησιμοποιούμενες στο πλαίσιο των δραστηριοτήτων και των μέτρων που αναφέρονται στο στοιχείο γ) και

ε) την κατάσταση της ανθρώπινης υγείας και ασφάλειας, τις συνθήκες της ανθρώπινης διαβίωσης, τις τοποθεσίες και τα οικοδομήματα πολιτισμικού ενδιαφέροντος στο μέτρο που επηρεάζονται ή ενδέχεται να επηρεαστούν από την κατάσταση των στοιχείων του περιβάλλοντος που αναφέρονται στο ως άνω στοιχείο α) ή, μέσω των στοιχείων αυτών, από τα θέματα που αναφέρονται στα στοιχεία β) και γ)·

2. «δημόσια αρχή»:

α) η κυβέρνηση ή άλλη δημόσια διοίκηση σε εθνικό, περιφερειακό ή τοπικό επίπεδο·

β) οποιοδήποτε φυσικό ή νομικό πρόσωπο που εκτελεί δημόσια διοικητικά καθήκοντα δυνάμει του εθνικού δικαίου, συμπεριλαμβανομένων ειδικών αρμοδιοτήτων, δραστηριοτήτων ή υπηρεσιών σχετικών με το περιβάλλον και

γ) οποιοδήποτε φυσικό ή νομικό πρόσωπο που ασκεί καθήκοντα ή αρμοδιότητες δημόσιας αρχής ή παρέχει δημόσιες υπηρεσίες, σε σχέση με το περιβάλλον, υπό τον έλεγχο φορέα ή προσώπου που εμπίπτει στο στοιχείο α) ή β)·

Ο ορισμός αυτός δεν περιλαμβάνει φορείς ή όργανα που ασκούν δικαστική ή νομοθετική εξουσία·

3. «πληροφορίες που κατέχονται για λογαριασμό δημόσιας αρχής»: περιβαλλοντικές πληροφορίες οι οποίες βρίσκονται στην υλική κατοχή φυσικού ή νομικού προσώπου για λογαριασμό δημόσιας αρχής·

4. «αιτών»: το φυσικό ή νομικό πρόσωπο που ζητεί περιβαλλοντικές πληροφορίες·

5. «κοινό»: ένα ή περισσότερα φυσικά ή νομικά πρόσωπα και, σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία ή πρακτική, οι ενώσεις, οι οργανώσεις ή οι όμιλοί τους·

Άρθρο 3

Πρόσβαση σε περιβαλλοντικές πληροφορίες κατόπιν αίτησης

1. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι οι δημόσιες αρχές υποχρεούνται, σύμφωνα με τις διατάξεις της παρούσας οδηγίας, να παρέχουν τις περιβαλλοντικές πληροφορίες που κατέχονται από τις ίδιες

ή για λογαριασμό τους, σε όποιον υποβάλλει σχετική αίτηση και χωρίς ο αιτών να οφείλει να επικαλεσθεί οιοδήποτε συμφέρον·

2. Με την επιφύλαξη του άρθρου 4 και λαμβάνοντας υπόψη τυχόν προθεσμίες τις οποίες θέτει ο αιτών, οι περιβαλλοντικές πληροφορίες παρέχονται στον αιτούντα:

α) το ταχύτερο δυνατόν και το αργότερο εντός ενός μηνός από την ημερομηνία παραλαβής της σχετικής αίτησης από την δημόσια αρχή που αναφέρεται στην παράγραφο 1 ή

β) εντός δύο μηνών από την ημερομηνία παραλαβής της αίτησης από την δημόσια αρχή εάν, λόγω του όγκου και της πολυπλοκότητας των αιτούμενων πληροφοριών, δεν μπορεί να τηρηθεί η αναφερόμενη στο στοιχείο α) προθεσμία του ενός μηνός. Σε αυτές τις περιπτώσεις, ο αιτών ενημερώνεται το ταχύτερο δυνατόν, και οπωσδήποτε πριν από τη λήξη της προθεσμίας του ενός μηνός, για οποιαδήποτε τυχόν παράταση καθώς και για τους λόγους που την υπαγορεύουν·

3. Εάν μια αίτηση διατυπώνεται κατά τρόπο υπερβολικά αόριστο, η δημόσια αρχή ζητεί από τον αιτούντα, το συντομότερο δυνατό, και το αργότερο εντός της προθεσμίας που προβλέπεται στην παράγραφο 2 στοιχείο α), να διευκρινίσει την αίτηση και του παρέχει τη συνδρομή της προς τούτο, π.χ. παρέχοντας πληροφορίες σχετικά με τη χρησιμοποίηση των δημόσιων αρχείων που αναφέρονται στην παράγραφο 5 στοιχείο γ). Οι δημόσιες αρχές δύνανται, κατά περίπτωση και εφόσον το θεωρούν σκόπιμο, να απορρίπτουν την αίτηση δυνάμει του άρθρου 4 παράγραφος 1 στοιχείο β)·

4. Εάν ο αιτών ζητεί από δημόσια αρχή περιβαλλοντικές πληροφορίες υπό συγκεκριμένη μορφή ή μορφότυπο (συμπεριλαμβανομένων των αντιγράφων), η δημόσια αρχή ικανοποιεί το αίτημά του, εκτός των περιπτώσεων κατά τις οποίες:

α) είναι ήδη προσιτές στο κοινό υπό άλλη μορφή ή μορφότυπο, ιδίως δυνάμει του άρθρου 7, που καθιστά εύκολη την πρόσβαση ή

β) κρίνεται εύλογο για τη δημόσια αρχή να παράσχει τις πληροφορίες αυτές υπό άλλη μορφή ή μορφότυπο, οπότε οφείλει να αναφέρει τους λόγους για τους οποίους τις παρέχει υπό τη συγκεκριμένη μορφή ή μορφότυπο·

Για τους σκοπούς της παρούσας παραγράφου, οι δημόσιες αρχές καταβάλλουν κάθε εύλογη προσπάθεια ώστε οι περιβαλλοντικές πληροφορίες που κατέχονται από τις ίδιες ή για λογαριασμό τους να παρέχονται υπό μορφή ή μορφότυπο που επιτρέπει την εύκολη αναπαραγωγή και πρόσβαση με τεχνολογίες επικοινωνιών, μέσω υπολογιστή ή με άλλα ηλεκτρονικά μέσα·

Οι λόγοι για τους οποίους απορρίπτεται εν όλω ή εν μέρει το αίτημα παροχής των πληροφοριών αυτών, υπό τη μορφή ή το μορφότυπο που ζητήθηκε, γνωστοποιούνται στον αιτούντα εντός της προθεσμίας που αναφέρεται στην παράγραφο 2 στοιχείο α)·

5. Για τους σκοπούς του παρόντος άρθρου, τα κράτη μέλη καθορίζουν τις πρακτικές ρυθμίσεις βάσει των οποίων παρέχονται οι περιβαλλοντικές πληροφορίες. Οι εν λόγω πρακτικές ρυθμίσεις είναι δυνατό να περιλαμβάνουν:

α) καθορισμό των υπευθύνων ενημέρωσης·

β) καθιέρωση και διατήρηση χώρων για την εξέταση των αιτούμενων πληροφοριών·

γ) προσιτούς στο κοινό καταλόγους δημόσιων αρχών και αρχεία ή καταλόγους περιβαλλοντικών πληροφοριών που κατέχουν οι αρχές αυτές και τα κέντρα ενημέρωσης·

δ) την υποχρέωση των υπαλλήλων να βοηθούν το κοινό που επιδιώκει πρόσβαση στις πληροφορίες.

Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι οι δημόσιες αρχές ενημερώνουν το κοινό δεόντως σχετικά με τα δικαιώματά του βάσει της παρούσας οδηγίας.

Άρθρο 4

Εξαιρέσεις

1. Τα κράτη μέλη μπορούν να προβλέπουν τη δυνατότητα απόρριψης αίτησης περιβαλλοντικής πληροφορίας όταν:

α) οι αιτούμενες πληροφορίες δεν κατέχονται από τη δημόσια αρχή στην οποία υποβάλλεται η αίτηση ή για λογαριασμό της. Σε αυτή την περίπτωση, εάν η δημόσια αρχή γνωρίζει ότι οι πληροφορίες αυτές κατέχονται από άλλη δημόσια αρχή ή για λογαριασμό της, διαβιβάζει, το ταχύτερο δυνατόν, την αίτηση στην εν λόγω αρχή και ενημερώνει δεόντως τον αιτούντα ή ενημερώνει τον αιτούντα ως προς τη δημόσια αρχή στην οποία πιστεύει ότι μπορεί να αποταθεί προκειμένου να λάβει τις αιτούμενες πληροφορίες·

β) η αίτηση είναι προφανώς παράλογη ή διατυπώνεται κατά τρόπο υπερβολικά αόριστο·

γ) η αίτηση αφορά ημιτελές υλικό, εσωτερικές επικοινωνίες ή ημιτελή έγγραφα και στοιχεία, λαμβανομένου υπόψη του δημόσιου συμφέροντος που εξυπηρετείται από τη δημοσιοποίηση των πληροφοριών αυτών.

2. Τα κράτη μέλη μπορούν να προβλέπουν την απόρριψη αιτήσεων περιβαλλοντικών πληροφοριών εάν η δημοσιοποίηση των πληροφοριών αυτών θα μπορούσε να επηρεάσει αρνητικά:

α) τον εμπιστευτικό χαρακτήρα των διαδικασιών των δημόσιων αρχών·

β) τις διεθνείς σχέσεις, τη δημόσια ασφάλεια ή την εθνική άμυνα·

γ) τη λειτουργία της δικαιοσύνης, τη δυνατότητα κάθε προσώπου για δίκαιη δίκη ή τη δυνατότητα μιας δημόσιας αρχής να διεξαγάγει έρευνα ποινικού ή πειθαρχικού χαρακτήρα·

δ) τον εμπιστευτικό χαρακτήρα εμπορικών ή βιομηχανικών πληροφοριών όταν η εθνική ή κοινοτική νομοθεσία προβλέπει αυτόν τον εμπιστευτικό χαρακτήρα προκειμένου να προστατευτεί θεμιτό οικονομικό συμφέρον, συμπεριλαμβανομένου του δημόσιου συμφέροντος για την τήρηση του εμπιστευτικού χαρακτήρα των στατιστικών στοιχείων και του φορολογικού απορρήτου. Στο πλαίσιο αυτό, οι πληροφορίες σχετικά με τις εκπομπές οι οποίες συνδέονται με την προστασία του περιβάλλοντος δημοσιοποιούνται·

ε) τα δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας·

στ) τον εμπιστευτικό χαρακτήρα των προσωπικών δεδομένων ή/και αρχείων που αφορούν φυσικό πρόσωπο όταν το εν λόγω πρόσωπο δεν έχει συναινέσει στη δημοσιοποίηση των πληροφοριών, εφόσον προβλέπεται ο εμπιστευτικός χαρακτήρας από εθνική ή κοινοτική νομοθεσία·

ζ) τα συμφέροντα οποιουδήποτε προσώπου το οποίο έχει δώσει τις αιτούμενες πληροφορίες εθελουσίως χωρίς να του επιβάλλεται ή να είναι δυνατό να του επιβληθεί νομική υποχρέωση, εκτός εάν το συγκεκριμένο πρόσωπο έχει συναινέσει στη δημοσιοποίηση των εν λόγω πληροφοριών·

η) την προστασία του περιβάλλοντος στο οποίο αναφέρονται οι ως άνω πληροφορίες, όπως ο εντοπισμός σπάνιων ειδών.

Οι προαναφερόμενοι λόγοι απόρριψης ερμηνεύονται συστατικά, λαμβανομένου υπόψη, για τη συγκεκριμένη περίπτωση, του δημόσιου συμφέροντος που εξυπηρετεί η δημοσιοποίηση των πληροφοριών, καθώς και του κατά πόσον οι αιτούμενες πληροφορίες συνδέονται με εκπομπές στο περιβάλλον.

Εν προκειμένω και για την εφαρμογή του στοιχείου στ), τα κράτη μέλη μεριμνούν για την τήρηση της οδηγίας 95/46/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 24ης Οκτωβρίου 1995, για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και για την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών⁽¹⁾.

3. Περιβαλλοντικές πληροφορίες που κατέχονται από τις δημόσιες αρχές ή για λογαριασμό τους και οι οποίες έχουν ζητηθεί από τον αιτούντα παρέχονται εν μέρει όταν είναι δυνατόν να διαχωριστούν οι πληροφορίες που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της παραγράφου 1 στοιχείο γ) ή της παραγράφου 2 από το υπόλοιπο των αιτούμενων πληροφοριών.

4. Η άρνηση παροχής, συνολικά ή εν μέρει, των αιτούμενων πληροφοριών κοινοποιείται στον αιτούντα εγγράφως ή ηλεκτρονικά, εάν η αίτηση υποβλήθηκε εγγράφως ή εάν ο αιτών το ζητήσει ρητώς, εντός της προθεσμίας του άρθρου 3 παράγραφος 2 στοιχείο α) ή, κατά περίπτωση, στοιχείο β). Η κοινοποίηση πρέπει να αναφέρει τους λόγους της απόρριψης και να περιλαμβάνει πληροφορίες σχετικά με τη διαδικασία προσφυγής που προβλέπεται σύμφωνα με το άρθρο 6.

Άρθρο 5

Τέλη

1. Οι δημόσιες αρχές δύνανται να επιβάλλουν τέλη για την παροχή περιβαλλοντικών πληροφοριών χωρίς ωστόσο τα εν λόγω τέλη να υπερβαίνουν ένα εύλογο ποσό. Δεν επιβάλλεται πρόσθετο τέλος για την εξέταση των αιτούμενων πληροφοριών επιτόπου.

⁽¹⁾ ΕΕ L 281 της 23.11.1995, σ. 31.

2. Οι δημόσιες αρχές που σκοπεύουν να επιβάλουν τέλη για την παροχή πληροφοριών δημοσιεύουν και διαθέτουν στους αιτούντες πίνακα των επιβαλλόμενων τελών, αναφέροντας τις περιπτώσεις κατά τις οποίες μπορεί να επιβληθούν ή να αρθούν τα τέλη αυτά και τις περιπτώσεις κατά τις οποίες η παροχή των πληροφοριών εξαρτάται από την εκ των προτέρων καταβολή τους.

3. Η πρόσβαση στα δημόσια αρχεία ή καταλόγους που καταρτίζονται και τηρούνται σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 3 παράγραφος 5 στοιχείο γ), είναι δωρεάν.

Άρθρο 6

Προσφυγή στη δικαιοσύνη

1. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι ο αιτών, ο οποίος θεωρεί ότι η αίτησή του για παροχή πληροφοριών αγνοήθηκε, απορρίφθηκε αδικαιολόγητα (πλήρως ή εν μέρει), απαντήθηκε πλημμελώς ή δεν αντιμετωπίστηκε σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 3, 4 ή 5, έχει δικαίωμα να ασκεί προσφυγή για την επανεξέταση πράξεων ή παραλείψεων της οικείας δημόσιας αρχής από την ίδια ή άλλη δημόσια αρχή ή για διοικητική επανεξέταση από ανεξάρτητη και αμερόληπτη νομίμως συσταθείσα αρχή. Οι σχετικές διαδικασίες είναι ταχύρυθμες και διεξάγονται ατελώς ή με περιορισμένο κόστος.

2. Πέραν της διαδικασίας προσφυγής η οποία αναφέρεται στην παράγραφο 1, τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι ο αιτών έχει δικαίωμα να ασκεί προσφυγή ενώπιον δικαστηρίου ή άλλης ανεξάρτητης και αμερόληπτης νομίμως συσταθείσας αρχής, στο πλαίσιο της οποίας μπορούν να επανεξετάζονται οι πράξεις ή παραλείψεις της οικείας δημόσιας αρχής, και της οποίας οι αποφάσεις μπορεί να γίνουν τελεσίδικες. Τα κράτη μέλη μπορούν επίσης να εξασφαλίζουν ότι οι τρίτοι οι οποίοι ενοχοποιούνται από τη δημοσιοποίηση πληροφοριών έχουν επίσης δικαίωμα προσφυγής στη δικαιοσύνη.

3. Οι τελεσίδικες αποφάσεις δυνάμει της παραγράφου 2 είναι δεσμευτικές για τη δημόσια αρχή που κατέχει την πληροφορία. Οι σχετικοί λόγοι αναφέρονται εγγράφως, τουλάχιστον στις περιπτώσεις που η πρόσβαση στις πληροφορίες δεν γίνεται δεκτή δυνάμει του παρόντος άρθρου.

Άρθρο 7

Διάδοση περιβαλλοντικών πληροφοριών

1. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα ώστε να εξασφαλίζουν ότι οι δημόσιες αρχές οργανώνουν τις περιβαλλοντικές πληροφορίες της αρμοδιότητάς τους τις οποίες κατέχουν ή που κατέχονται για λογαριασμό τους με σκοπό την ενεργητική και συστηματική διάδοσή τους, ιδίως με την τεχνολογία επικοινωνιών μέσω υπολογιστή ή/και την ηλεκτρονική τεχνολογία, εφόσον υπάρχουν.

Οι πληροφορίες που παρέχονται με την τεχνολογία επικοινωνιών μέσω υπολογιστή ή/και την ηλεκτρονική τεχνολογία δεν είναι υποχρεωτικό να περιλαμβάνουν στοιχεία συλλεγμένα πριν από την έναρξη ισχύος της παρούσας οδηγίας, εκτός αν τα στοιχεία αυτά είναι ήδη διαθέσιμα υπό ηλεκτρονική μορφή.

2. Οι πληροφορίες, που πρέπει να παρέχονται και να διαδίδονται, ενημερώνονται κατά περίπτωση και περιλαμβάνουν τουλάχιστον:

α) τα κείμενα των διεθνών συνθηκών, συμβάσεων ή συμφωνιών καθώς και τα κείμενα της κοινοτικής, εθνικής, περιφερειακής ή

τοπικής νομοθεσίας που αφορούν στο περιβάλλον ή αναφέρονται σε αυτό·

β) τις πολιτικές, τα σχέδια και τα προγράμματα που συνδέονται με το περιβάλλον·

γ) τις εκθέσεις προόδου που εκπονούν δημόσιες αρχές σχετικά με την εφαρμογή των στοιχείων που αναφέρονται στα στοιχεία α) και β)·

δ) τις εκθέσεις για την κατάσταση του περιβάλλοντος οι οποίες αναφέρονται στην παράγραφο 3·

ε) τα δεδομένα ή τις περιλήψεις των δεδομένων που προκύπτουν από το έλεγχο δραστηριοτήτων που επηρεάζουν ή ενδέχεται να επηρεάσουν το περιβάλλον.

3. Με την επιφύλαξη της τήρησης των ειδικών υποχρεώσεων υποβολής εκθέσεων που επιβάλλει η κοινοτική νομοθεσία, τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα για να εξασφαλίζουν ότι δημοσιεύονται, σε τακτικά χρονικά διαστήματα που δεν υπερβαίνουν την τετραετία, εθνικές και, ενδεχομένως, περιφερειακές ή τοπικές εκθέσεις σχετικά με την κατάσταση του περιβάλλοντος· οι εκθέσεις αυτές περιλαμβάνουν πληροφορίες σχετικά με την ποιότητα του περιβάλλοντος και τις πιέσεις που υφίσταται.

4. Με την επιφύλαξη της τήρησης ειδικών υποχρεώσεων που επιβάλλει η κοινοτική νομοθεσία, τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα για να εξασφαλίσουν ότι, σε περίπτωση άμεσης απειλής της ανθρώπινης ζωής ή του περιβάλλοντος λόγω ανθρωπίνων δραστηριοτήτων ή φυσικών αιτίων, διαδίδονται πάραυτα και χωρίς καθυστέρηση όλες οι πληροφορίες που κατέχονται από τις δημόσιες αρχές ή για λογαριασμό τους και οι οποίες θα ήταν δυνατόν να επιτρέψουν στο κοινό που ενδέχεται να θιγεί να λάβει μέτρα για την πρόληψη ή τον περιορισμό των ζημιών από την εν λόγω απειλή.

5. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν, στο μέτρο του δυνατού, ότι οι πληροφορίες που παρέχονται ή που διαδίδονται, καθώς και οι εκθέσεις που δημοσιεύονται σύμφωνα με το παρόν άρθρο, είναι σαφείς και κατανοητές.

6. Οι εξαιρέσεις του άρθρου 4 παράγραφοι 1 και 2 ισχύουν για τις υποχρεώσεις που επιβάλλει το παρόν άρθρο.

7. Τα κράτη μέλη μπορούν να ικανοποιούν τις απαιτήσεις του παρόντος άρθρου με τη δημιουργία συνδέσεων με ιστοσελίδες του Διαδικτύου στις οποίες θα μπορούν να αναζητούνται οι πληροφορίες.

Άρθρο 8

Διαδικασία αναθεώρησης

1. Το αργότερο [...] (*), τα κράτη μέλη εκπονούν έκθεση σχετικά την πείρα που αποκομίζεται από την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας.

Η έκθεση διαβιβάζεται στην Επιτροπή το αργότερο [...] (**).

Το αργότερο [...] (***), η Επιτροπή διαβιβάζει στα κράτη μέλη έγγραφο προσανατολισμού στο οποίο εκτίθεται σαφώς ο τρόπος με τον οποίο επιθυμεί να συντάσσουν τις εκθέσεις τους τα κράτη μέλη.

(*) Εννέα έτη μετά την έναρξη ισχύος της παρούσας οδηγίας.

(**) Εννέα έτη και έξι μήνες μετά την έναρξη ισχύος της παρούσας οδηγίας.

(***) Ένα έτος μετά την έναρξη ισχύος της παρούσας οδηγίας.

2. Βάσει της κτηθείσας πείρας, η Επιτροπή υποβάλλει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο έκθεση συνοδευόμενη από τις τυχόν προτάσεις αναθεώρησης τις οποίες κρίνει σκόπιμες.

Άρθρο 9

Εφαρμογή

Τα κράτη μέλη θέτουν σε ισχύ τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθούν με την παρούσα οδηγία το αργότερο μέχρι [. . .] (*). Ενημερώνουν αμέσως την Επιτροπή σχετικά.

Οι διατάξεις αυτές, όταν θεσπίζονται από τα κράτη μέλη, αναφέρονται στην παρούσα οδηγία ή συνοδεύονται από την παρόμοια αναφορά αυτή κατά την επίσημη δημοσίευσή τους. Οι λεπτομερείς διατάξεις για την αναφορά αυτή καθορίζονται από τα κράτη μέλη.

Άρθρο 10

Κατάργηση

Η οδηγία 90/313/ΕΟΚ καταργείται από [. . .] (*).

Οι παραπομπές στην καταργούμενη οδηγία θεωρούνται ως παραπομπές στην παρούσα οδηγία σύμφωνα με τον πίνακα αντιστοιχίας του παραρτήματος.

Άρθρο 11

Έναρξη ισχύος

Η παρούσα οδηγία αρχίζει να ισχύει την ημέρα της δημοσίευσής της στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Άρθρο 12

Αποδέκτες

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη.

...

Για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο
Ο Πρόεδρος

Για το Συμβούλιο
Ο Πρόεδρος

(*) Δύο έτη μετά την έναρξη ισχύος της παρούσας οδηγίας.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ
ΠΙΝΑΚΑΣ ΑΝΤΙΣΤΟΙΧΙΑΣ

Οδηγία 90/313/ΕΟΚ	Παρούσα οδηγία
Άρθρο 1	Άρθρο 1 στοιχείο α) Άρθρο 1 στοιχείο β)
Άρθρο 2 στοιχείο α)	Άρθρο 2 παράγραφος 1
Άρθρο 2 στοιχείο β)	Άρθρο 2 παράγραφος 2
—	Άρθρο 2 παράγραφος 3
—	Άρθρο 2 παράγραφος 4
—	Άρθρο 2 παράγραφος 5
Άρθρο 3 παράγραφος 1	Άρθρο 3 παράγραφος 1 και άρθρο 3 παράγραφος 5
Άρθρο 3 παράγραφος 2	Άρθρο 4 παράγραφος 2 και άρθρο 4 παράγραφος 3
Άρθρο 3 παράγραφος 3	Άρθρο 4 παράγραφος 1 στοιχεία β) και γ)
Άρθρο 3 παράγραφος 4	Άρθρο 3 παράγραφος 2 και άρθρο 4 παράγραφος 4
—	Άρθρο 4 παράγραφος 1 στοιχείο α)
—	Άρθρο 3 παράγραφος 3
—	Άρθρο 3 παράγραφος 4
Άρθρο 4	Άρθρο 6 παράγραφος 1 και άρθρο 6 παράγραφος 2
—	Άρθρο 6 παράγραφος 3
Άρθρο 5	Άρθρο 5 παράγραφος 1
—	Άρθρο 5 παράγραφος 2
—	Άρθρο 5 παράγραφος 3
Άρθρο 6	Άρθρο 2 παράγραφος 2 στοιχείο γ), άρθρο 3 παράγραφος 1
Άρθρο 7	Άρθρο 7 παράγραφοι 1, 2 και 3
—	Άρθρο 7 παράγραφος 4
—	Άρθρο 7 παράγραφος 5
—	Άρθρο 7 παράγραφος 6
—	Άρθρο 7 παράγραφος 7
Άρθρο 8	Άρθρο 8
Άρθρο 9	Άρθρο 9
Άρθρο 10	Άρθρο 12
—	Άρθρο 10
—	Άρθρο 11

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ**I. ΕΙΣΑΓΩΓΗ**

1. Στις 29 Ιουνίου 2000, η Επιτροπή διαβίβασε στο Συμβούλιο πρόταση για την έκδοση οδηγίας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για την πρόσβαση του κοινού σε περιβαλλοντικές πληροφορίες ⁽¹⁾, με βάση το άρθρο 175 παράγραφος 1 της συνθήκης ΕΚ.
2. Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο διατύπωσε τη γνώμη του σε πρώτη ανάγνωση στις 14 Μαρτίου 2001 ⁽²⁾.

Η Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή διατύπωσε τη γνώμη της στις 29 Νοεμβρίου 2000 ⁽³⁾ και η Επιτροπή των Περιφερειών στις 14 Φεβρουαρίου 2001 ⁽⁴⁾.
3. Με βάση αυτές τις γνώμες, η Επιτροπή διαβίβασε τροποποιημένη πρόταση στο Συμβούλιο στις 7 Ιουνίου 2001 ⁽⁵⁾.
4. Στις 28 Ιανουαρίου 2002, το Συμβούλιο υιοθέτησε την κοινή του θέση σύμφωνα με το άρθρο 251 παράγραφος 2 της συνθήκης.

II. ΣΤΟΧΟΣ

Στόχος της πρότασης της Επιτροπής είναι να αντικαταστήσει την οδηγία 90/313/ΕΟΚ σχετικά με την ελεύθερη πληροφόρηση για θέματα περιβάλλοντος ⁽⁶⁾ από νέα οδηγία που θα λαμβάνει υπόψη την εμπειρία από την εφαρμογή της παλαιάς οδηγίας, τη νομολογία του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου, τις νέες τεχνολογίες πληροφόρησης και επικοινωνίας και τη σύμβαση της Οικονομικής Επιτροπής των Ηνωμένων Εθνών για την Ευρώπη, για την πρόσβαση σε πληροφορίες, τη συμμετοχή του κοινού στη λήψη των αποφάσεων και την πρόσβαση στη δικαιοσύνη σε θέματα σχετικά με το περιβάλλον, η οποία συνήφθη στο Aarhus στις 25 Ιουνίου 1998. Αυτή η σύμβαση «Aarhus» υπεγράφη από όλα τα κράτη μέλη και την Κοινότητα και τέθηκε σε ισχύ στις 30 Οκτωβρίου 2001. Μέχρι στιγμής, έχουν επικυρώσει τη σύμβαση η Δανία και η Ιταλία.

Η προτεινόμενη οδηγία διευρύνει σημαντικά το δικαίωμα πρόσβασης σε περιβαλλοντικές πληροφορίες που προβλέπεται στην οδηγία 90/313/ΕΟΚ. Το δικαίωμα αυτό περιλαμβάνει ένα παθητικό δικαίωμα, δυνάμει του οποίου οι δημόσιες αρχές οφείλουν να παρέχουν πληροφορίες κατόπιν σχετικής αίτησης και ένα ενεργητικό δικαίωμα, δυνάμει του οποίου οι δημόσιες αρχές οφείλουν να δημοσιοποιούν ορισμένες πληροφορίες χωρίς να τους ζητηθεί, κατά προτίμηση στο Διαδίκτυο. Η ευρύτερη αυτή πληροφόρηση θα συμβάλει στη μεγαλύτερη ευαισθητοποίηση και ενδιαφέρον για θέματα του περιβάλλοντος και σε αποτελεσματικότερη συμμετοχή του κοινού στη λήψη αποφάσεων για περιβαλλοντικά θέματα.

Ως συμπλήρωμα αυτής της πρότασης, η Επιτροπή υπέβαλε στις 19 Ιανουαρίου 2001 πρόταση οδηγίας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου περί συμμετοχής του κοινού στην κατάρτιση ορισμένων σχεδίων και προγραμμάτων σχετικών με το περιβάλλον και περί τροποποίησης των οδηγιών 85/337/ΕΟΚ και 96/61/ΕΚ του Συμβουλίου ⁽⁷⁾. Η πρόταση αυτή έχει σκοπό να θέσει σε εφαρμογή τον δεύτερο πυλώνα της σύμβασης του Aarhus για τη συμμετοχή του κοινού στη λήψη αποφάσεων.

III. ΑΝΑΛΥΣΗ ΤΗΣ ΚΟΙΝΗΣ ΘΕΣΗΣ

1. Η κοινή θέση του Συμβουλίου, ενώ ακολουθεί την προσέγγιση που πρότεινε η Επιτροπή, τροποποιεί τις διατάξεις της πρότασης με σκοπό είτε να τις διασαφίσει, ή να τις ενισχύσει, είτε να καταστήσει πιο εύκολη την εφαρμογή τους. Πολλές τροποποιήσεις έχουν ως στόχο να επαναφέρουν το αρχικό κείμενο της σύμβασης του Aarhus.

⁽¹⁾ ΕΕ C 337 E της 28.11.2000.

⁽²⁾ ΕΕ C 343 της 5.12.2001, σ. 177.

⁽³⁾ ΕΕ C 116 της 20.4.2001, σ. 43.

⁽⁴⁾ ΕΕ C 148 της 18.5.2001, σ. 9.

⁽⁵⁾ ΕΕ C 240 E της 28.8.2001, σ. 289.

⁽⁶⁾ ΕΕ L 158 της 23.6.1990, σ. 56.

⁽⁷⁾ ΕΕ C 154 E της 29.5.2001, σ. 123.

Η κοινή θέση διευρύνει τον ορισμό των «πληροφοριών σχετικών με το περιβάλλον» που περιλαμβάνεται στην οδηγία 90/313/ΕΟΚ προκειμένου να καλύπτει όχι μόνο κάθε διαθέσιμη πληροφορία υπό γραπτή, οπτική, ακουστική, ή μηχανογραφική μορφή αλλά και ηλεκτρονικές πληροφορίες. Ο ορισμός δεν καλύπτει μόνον τα στοιχεία του περιβάλλοντος και τις δραστηριότητες και τα μέτρα που επηρεάζουν ή προστατεύουν τα στοιχεία αυτά, αλλά και τους γενετικά τροποποιημένους οργανισμούς, την αλληλεπίδραση μεταξύ των παραπάνω στοιχείων, τις οικονομικές αναλύσεις και την κατάσταση της ανθρώπινης υγείας, τις συνθήκες της ανθρώπινης διαβίωσης, τις τοποθεσίες και τα οικοδομήματα πολιτιστικού ενδιαφέροντος που επηρεάζονται από το περιβάλλον.

Ενώ η προηγούμενη οδηγία απευθύνεται μόνο στις δημόσιες αρχές που έχουν αρμοδιότητες σχετικά με το περιβάλλον και τα φυσικά ή νομικά πρόσωπα που ασκούν δημόσια καθήκοντα σχετικά με το περιβάλλον υπό τον έλεγχο των δημόσιων αρχών, η κοινή θέση καλύπτει και όλες τις κυβερνήσεις και τις δημόσιες αρχές, καθώς και πρόσωπα που ασκούν ανεξαρτήτως καθήκοντα δημόσιας αρχής σε σχέση με το περιβάλλον. Προσθέτει επίσης ότι πρέπει οι δημόσιες αρχές να καθιστούν διαθέσιμες στο κοινό τις πληροφορίες που αφορούν το περιβάλλον και τις οποίες κατέχουν φυσικά ή νομικά πρόσωπα για λογαριασμό δημόσιας αρχής.

2. Όσον αφορά το «παθητικό δικαίωμα ενημέρωσης», η κοινή θέση περιορίζει από δύο μήνες σε έναν μήνα την περίοδο εντός της οποίας πρέπει καταρχήν να παρέχονται οι πληροφορίες. Επίσης, ζητά να παρέχονται οι πληροφορίες υπό τη μορφή που ζητά ο αιτών, εκτός εάν είναι ήδη διαθέσιμες στο κοινό και εκτός εάν είναι εύλογο να παρέχονται υπό άλλη μορφή, και ζητά να καθοριστούν πρακτικές ρυθμίσεις για τη διάθεση των πληροφοριών, όπως υπεύθυνοι ενημέρωσης και χώροι για την επιτόπου εξέταση των πληροφοριών. Εάν οι αιτούμενες πληροφορίες κατέχονται από άλλη αρχή, η αίτηση διαβιβάζεται σε αυτή την αρχή ή ο αιτών ενημερώνεται για την ταυτότητα της αρχής η οποία πιστεύεται ότι κατέχει τις πληροφορίες. Η άρνηση παροχής των αιτουμένων πληροφοριών πρέπει να κοινοποιείται στον αιτούντα εγγράφως εάν η αίτηση υποβλήθηκε εγγράφως ή εάν ο αιτών έχει ζητήσει γραπτή απάντηση. Εάν η αίτηση είναι διατυπωμένη κατά τρόπο υπερβολικά γενικό, η δημόσια αρχή ζητά εντός ενός μηνός από τον αιτούντα να διευκρινίσει το αίτημά του και του παρέχει την αναγκαία προς τούτο συνδρομή.

Όπως και βάσει της προηγούμενης οδηγίας, τα τέλη πρέπει να δημοσιοποιούνται και να μην υπερβαίνουν ένα εύλογο ποσό. Η κοινή θέση προσθέτει ότι δεν επιβάλλονται τέλη για την πρόσβαση στα δημόσια αρχεία ούτε για την εξέταση των πληροφοριών επιτόπου.

Η διοικητική ή δικαστική αναθεώρηση της οδηγίας 90/313/ΕΟΚ αντικαθίσταται από διοικητική και δικαστική αναθεώρηση σε δύο στάδια.

3. Όσον αφορά το «ενεργητικό δικαίωμα ενημέρωσης», η οδηγία 90/313/ΕΟΚ ζητούσε μόνον την παροχή γενικών πληροφοριών στο κοινό για την κατάσταση του περιβάλλοντος μέσω π.χ. περιοδικής δημοσίευσης πληροφοριακών εκδόσεων. Η κοινή θέση προβλέπει, επιπλέον, τη διάδοση νομικών κειμένων, πολιτικών, εκδόσεων προόδου, δεδομένων που προκύπτουν από τον έλεγχο, πληροφοριών για την πρόληψη ή τον περιορισμό των ζημιών που προκύπτουν από επικείμενες απειλές για την ανθρώπινη υγεία ή το περιβάλλον κ.λπ. με διάφορα μέσα αλλά, ιδίως, με την τεχνολογία των τηλεπικοινωνιών.
4. Όπως και στην προηγούμενη οδηγία, οι εξαιρέσεις αφορούν ημιτελή έγγραφα, εσωτερικές ανακοινώσεις, τον εμπιστευτικό χαρακτήρα των δημόσιων διαδικασιών, τη δημόσια ασφάλεια, εκδικαζόμενες υποθέσεις, τον εμπιστευτικό χαρακτήρα εμπορικών, βιομηχανικών, προσωπικών ή περιβαλλοντικών πληροφοριών, τα δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας και την προστασία του ιδίου του περιβάλλοντος.
5. Σε δημόσια δήλωση στα πρακτικά, το Συμβούλιο συμφωνεί να λάβει μέτρα προκειμένου να εφαρμόζονται στα κοινοτικά θεσμικά όργανα οι ίδιοι κανόνες με αυτούς που θεσπίζονται στον πυλώνα «πληροφόρηση» της σύμβασης του Aarhus και καλεί την Επιτροπή να υποβάλει πρόταση για τον πυλώνα αυτόν, λαμβάνοντας υπόψη τις ευρύτερες απαιτήσεις της παρούσας οδηγίας. Με τον τρόπο αυτόν θα δοθεί στην Κοινότητα η δυνατότητα να επικυρώσει τη σύμβαση του Aarhus.

IV. ΤΡΟΠΟΛΟΓΙΑ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΠΟΥ ΕΓΙΝΕ ΔΕΚΤΗ ΩΣ ΕΧΕΙ ΑΠΟ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

Η κοινή θέση ενσωματώνει την τροπολογία αριθ. 3 στην αιτιολογική σκέψη 8, διευρύνοντας το δικαίωμα πρόσβασης στα πρόσωπα που διαμένουν εκτός Κοινότητας (έγινε επίσης δεκτή από την Επιτροπή).

V. ΤΡΟΠΟΛΟΓΙΕΣ ΤΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΠΟΥ ΕΓΙΝΑΝ ΔΕΚΤΕΣ ΜΕ ΔΙΑΦΟΡΕΤΙΚΗ ΜΟΡΦΗ

1. Τροπολογία αριθ. 1 στην αιτιολογική σκέψη 1 για τους στόχους της οδηγίας (έγινε εν μέρει δεκτή από την Επιτροπή): το Συμβούλιο ενέκρινε, με λογικότερη αλληλουχία, τα βασικά στοιχεία της τροπολογίας, δηλαδή αυξημένη πρόσβαση του κοινού στις πληροφορίες, ευαισθητοποίηση για τα περιβαλλοντικά θέματα, ελεύθερη ανταλλαγή απόψεων, ουσιαστικότερη συμμετοχή των πολιτών και καλύτερο περιβάλλον. Το Συμβούλιο δεν ενέκρινε τα στοιχεία για τα οποία δεν υπάρχουν αντίστοιχοι κανόνες στα άρθρα, όπως είναι η χρηστή διοίκηση και βελτιωμένη εφαρμογή της κοινοτικής νομοθεσίας. Το Συμβούλιο προσέθεσε την ιδέα της διάδοσης των πληροφοριών ώστε να καλυφθεί και η ενεργητική ενημέρωση.
2. Τροπολογία αριθ. 17 για νέο άρθρο 3 παράγραφος 2 δεύτερο εδάφιο για τη διασάφηση ασαφών αιτήσεων (έγινε καταρχήν δεκτή από την Επιτροπή): η κοινή θέση περιλαμβάνει νέο άρθρο 3 παράγραφος 3 που περιλαμβάνει όλα τα στοιχεία της τροπολογίας, ενώ προσθέτει ότι πρέπει να ζητούνται διευκρινίσεις όσο το δυνατόν συντομότερα και οπωσδήποτε πριν από την προθεσμία για την απάντηση σε αίτηση του ενός μηνός. Η διατύπωση προκύπτει από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1049/2001 για την πρόσβαση του κοινού σε έγγραφα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής ⁽¹⁾.

VI. ΤΡΟΠΟΛΟΓΙΕΣ ΤΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΠΟΥ ΕΓΙΝΑΝ ΕΝ ΜΕΡΕΙ ΔΕΚΤΕΣ ΑΠΟ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

1. Τροπολογία αριθ. 9 στην αιτιολογική σκέψη 18 (αιτιολογική σκέψη 16 της κοινής θέσης) (έγινε εν μέρει δεκτή από την Επιτροπή): το Συμβούλιο δέχθηκε τη βασική ιδέα σύμφωνα με την οποία η δημοσιοποίηση πρέπει να αποτελεί τον γενικό κανόνα, καθώς και την απόσυρση της αναφοράς στην οδηγία 95/46/ΕΚ.
2. Τροπολογία αριθ. 13 στην αιτιολογική σκέψη 24 (αιτιολογική σκέψη 21 της κοινής θέσης) (έγινε εν μέρει δεκτή από την Επιτροπή): το Συμβούλιο ενσωμάτωσε την ιδέα της αξιολόγησης της οδηγίας βάσει εθνικών εκθέσεων. Η ιδέα μιας έκθεσης αξιολόγησης της Επιτροπής περιλαμβάνεται στο άρθρο 8. Δεν ακολούθησε την πρόταση για την υποβολή των εκθέσεων ανά τετραετία.
3. Τροπολογία αριθ. 15 στο άρθρο 2 (ορισμοί) (η θέση της Επιτροπής είναι ευθυγραμμισμένη προς τη θέση του Συμβουλίου):

- η κοινή θέση ενσωματώνει στην παράγραφο 1 στοιχείο α) την τροπολογία η οποία διευκρινίζει ότι η έννοια των «περιβαλλοντικών πληροφοριών» καλύπτει τους υδροβιότοπους και τις παράκτιες και θαλάσσιες περιοχές,
- όσον αφορά το άρθρο 2 παράγραφος 1 στοιχείο β), το Συμβούλιο δεν δέχθηκε την αναφορά στα πυρηνικά καύσιμα και την πυρηνική ενέργεια καθότι δεν αναφέρονται στη σύμβαση του Aarhus και καθότι καλύπτονται από τους όρους «ενέργεια, ακτινοβολίες και ραδιενεργά απόβλητα». Το Συμβούλιο διέγραψε εντελώς τη φράση «ή/και την ανθρώπινη υγεία και ασφάλεια», διότι καλύπτονται ήδη από το στοιχείο ε) και διότι δεν περιλαμβάνονται στο άρθρο 2 παράγραφος 3 στοιχείο β) της σύμβασης του Aarhus,
- οι προσθήκες στην παράγραφο 1 στοιχεία δ), ε) και στ) δεν έγιναν δεκτές, καθότι δεν αναφέρονται στη σύμβαση του Aarhus και θα διευρύναν υπερβολικά το πεδίο εφαρμογής της οδηγίας («εκθέσεις», «έμμεσα») ή δεν επηρεάζονται από το περιβάλλον («ασφάλεια των τροφίμων»),

⁽¹⁾ ΕΕ L 145 της 31.5.2001, σ. 43.

- δεχόμενο την τροπολογία, το Συμβούλιο προσέθεσε στην παράγραφο 2, τον ορισμό της σύμβασης του Aarhus για τη «δημόσια αρχή», συμμερίζόμενο την απροθυμία του Κοινοβουλίου να εξομοιώσει με δημόσια αρχή υπηρεσίες γενικού οικονομικού ενδιαφέροντος όπως οι μεταφορές, η ύδρευση ή το τηλέφωνο. Αντίθετα, το Συμβούλιο δεν δέχθηκε να περιλάβει στο στοιχείο α) τους συμβουλευτικούς φορείς, καθότι αυτό θα διεύρυνε υπερβολικά το πεδίο εφαρμογής της οδηγίας και θα έθετε το σοβαρό πρόβλημα του καθορισμού αυτών των φορέων,
 - η τροποποίηση του τελευταίου εδαφίου της παραγράφου 2 για τους δικαστικούς ή νομικούς φορείς δεν έγινε δεκτή. Το Συμβούλιο επανήλθε στη διατύπωση του Aarhus. Έκρινε επίσης ότι το κείμενο που πρότεινε το Κοινοβούλιο θα δημιουργούσε διαφορετικά καθεστώτα μεταξύ των κρατών μελών,
 - όσον αφορά τη νέα παράγραφο 2α, το Συμβούλιο υποστήριξε ότι ο προτεινόμενος ορισμός «πληροφορίες που κατέχει» είναι μάλλον συγκεχυμένος αλλά, αναγνωρίζοντας ότι χρειάζεται επεξήγηση αυτού του όρου, προσέθεσε στο άρθρο 2 παράγραφος 3 ότι «κατέχονται» σημαίνει «βρίσκονται στην υλική κατοχή».
4. Τροπολογία αριθ. 19 στο άρθρο 3 παράγραφος 5 (σχετικά με τις πρακτικές ρυθμίσεις για την πρόσβαση του κοινού στην παθητική ενημέρωση) (η θέση της Επιτροπής είναι ευθυγραμμισμένη προς τη θέση του Συμβουλίου):
- το Συμβούλιο δεν δέχθηκε την τροποποίηση του εισαγωγικού εδαφίου και την προσθήκη στο στοιχείο β) που προέβλεπαν την υποχρέωση σωρευτικής εφαρμογής όλων των στοιχείων, καθότι αυτό μπορεί να αποτελεί μεγάλη επιβάρυνση και θα περιόριζε υπερβολικά την ελευθερία των κρατών μελών να επιλέγουν τις καταλληλότερες πρακτικές ρυθμίσεις,
 - η κοινή θέση δεν περιλαμβάνει το προτεινόμενο στοιχείο βα) για την αντικατάσταση σημείων πληροφόρησης από καταλόγους που θα επισημαίνουν πού διατίθενται οι πληροφορίες και τη διάθεση αυτών των καταλόγων στο Διαδίκτυο, λόγω του τεράστιου φόρτου εργασίας που αυτό συνεπάγεται,
 - το τελευταίο μέρος της πρότασης του Κοινοβουλίου για την παροχή βοήθειας στο κοινό έγινε δεκτό και ενέπνευσε το Συμβούλιο να προσθέσει νέο στοιχείο δ).
5. Τροπολογία αριθ. 20 στο άρθρο 4 παράγραφος 1 για την άρνηση παροχής πληροφοριών (η θέση της Επιτροπής είναι ευθυγραμμισμένη προς τη θέση του Συμβουλίου όσον αφορά τις περιπτώσεις 1 έως 3):
- η αλλαγή στην εισαγωγική πρόταση δεν έγινε δεκτή καθότι οι εξαιρέσεις μπορεί να αφορούν και φορείς που δεν καλύπτονται από τον ορισμό της «δημόσιας αρχής», όπως είναι οι ιδιωτικοί φορείς που κατέχουν πληροφορίες για λογαριασμό δημόσιας αρχής,
 - το Συμβούλιο δέχθηκε την ιδέα του στοιχείου β) να παρέχεται βοήθεια στον αιτούντα προκειμένου να βελτιώσει τη διατύπωση της αίτησής του, μέσω της νέας παραγράφου 3 και της νέας παραγράφου 5 στοιχείο δ) του άρθρου 3,
 - το Συμβούλιο δεν δέχθηκε να εξαλειφθεί η αναφορά στον εμπιστευτικό χαρακτήρα των εσωτερικών επικοινωνιών στο στοιχείο γ), ο οποίος προστατεύεται και από το άρθρο 4 παράγραφος 3 στοιχείο γ) της σύμβασης του Aarhus και διατήρησε επίσης την αναφορά στα ημιτελή έγγραφα και στοιχεία που περιλαμβάνεται στην οδηγία 90/313/ΕΟΚ, άρθρο 3 παράγραφος 3,

- όσον αφορά το ίδιο αυτό στοιχείο γ), το Συμβούλιο δεν δέχθηκε την αντικατάσταση της ιδέας να ληφθεί υπόψη το δημόσιο συμφέρον με την έννοια της στάθμισης του δημόσιου συμφέροντος που εξυπηρετείται από τη διάθεση των πληροφοριών έναντι του συμφέροντος που εξυπηρετεί η απόρριψη της αίτησης. Τέτοιου είδους στάθμιση δεν προβλέπεται στη σύμβαση του Aarhus· πρόκειται για λεπτή διαδικασία η οποία μπορεί να οδηγήσει σε δύσκολες δικαστικές υποθέσεις· και υπάρχουν πολλές περιπτώσεις που ο εμπιστευτικός χαρακτήρας είναι τόσο απόλυτος ώστε δεν μπορεί να γίνει στάθμιση (π.χ. απόρριψη της δικαστικής εντολής).

6. Τροπολογία αριθ. 21 στο άρθρο 4 παράγραφος 2 για τις εξαιρέσεις:

- το Συμβούλιο δεν δέχθηκε να περιορίσει τον εμπιστευτικό χαρακτήρα των διαβουλεύσεων των δημοσίων αρχών στις περιπτώσεις που ο εμπιστευτικός χαρακτήρας απαιτείται από το νόμο [στοιχείο α)]. Το Συμβούλιο και η Επιτροπή δεν δέχθηκαν να περιορίσουν τον εμπιστευτικό χαρακτήρα των διεθνών σχέσεων σε περιπτώσεις που θίγονται ζωτικά συμφέροντα [στοιχείο β)], ούτε να παραλείψει τα δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας [στοιχείο ε)], καθότι όλα αυτά προβλέπονται στη σύμβαση του Aarhus και στην οδηγία 90/313/ΕΟΚ,
- όσον αφορά το στοιχείο δ) και το νέο τελευταίο εδάφιο της παραγράφου 2, η Επιτροπή πρότεινε να δημοσιοποιούνται οι πληροφορίες σχετικά με τις εκπομπές στο περιβάλλον που υπόκεινται σε διατάξεις της κοινοτικής νομοθεσίας, ακόμα και όταν καλύπτονται από τον εμπιστευτικό χαρακτήρα των εμπορικών ή βιομηχανικών πληροφοριών. Το Κοινοβούλιο προχώρησε περισσότερο και πρότεινε να αρθεί ο εμπιστευτικός χαρακτήρας και των λοιπών ειδών πληροφοριών. Η Επιτροπή διαφώνησε. Από την πλευρά του, το Συμβούλιο επανήλθε ακριβώς στη διατύπωση του άρθρου 4 παράγραφος 4 στοιχείο δ) της σύμβασης του Aarhus σύμφωνα με το οποίο, μέσα στο πλαίσιο του εμπιστευτικού χαρακτήρα των εμπορικών ή βιομηχανικών πληροφοριών, δημοσιοποιούνται οι πληροφορίες σχετικά με τις εκπομπές οι οποίες συνδέονται με την προστασία του περιβάλλοντος,
- το Συμβούλιο δέχθηκε τις τροπολογίες σχετικά με την προστασία των προσωπικών δεδομένων στο στοιχείο στ), ενώ ενέκρινε την διατύπωση του άρθρου 4 παράγραφος 4 στοιχείο στ) της σύμβασης του Aarhus,
- η κοινή θέση ακολουθεί την τροπολογία όσον αφορά την προστασία των προσώπων που παρέχουν πληροφορίες στο στοιχείο ζ), ενώ προβλέπει την ελαφρά ισχυρότερη προστασία του άρθρου 4 παράγραφος 4 στοιχείο ζ) της σύμβασης του Aarhus,
- το κείμενο ενσωματώνει επίσης την προτεινόμενη πρόταση για περιοριστική ερμηνεία των εξαιρέσεων σύμφωνα με το τελευταίο μέρος της παραγράφου 4 του άρθρου 4 της παραγράφου 4 της σύμβασης του Aarhus,
- όσον αφορά τη στάθμιση του δημόσιου και ιδιωτικού συμφέροντος (παράγραφος 2 τελευταίο εδάφιο της πρότασης της Επιτροπής), το Κοινοβούλιο πρότεινε ισχυρότερη διατύπωση για την οποία διαφώνησε η Επιτροπή. Το Συμβούλιο διέγραψε ωστόσο οιαδήποτε αναφορά στη στάθμιση και επανεισήγαγε την ιδέα του Aarhus να ληφθεί υπόψη το δημόσιο συμφέρον, για τους λόγους που αναφέρονται ανωτέρω, στο μέρος VI σημείο 5 τελευταία περίπτωση.

7. Τροπολογία αριθ. 25 στο άρθρο 6 για την προσφυγή στη δικαιοσύνη (η Επιτροπή είναι ευθυγραμμισμένη με το Συμβούλιο):

- η κοινή θέση ενσωματώνει στις παραγράφους 1 και 2 τις προτεινόμενες απαιτήσεις ανεξαρτησίας και αμεροληψίας των διοικητικών και δικαστικών αρχών που αναθεωρούν απόφαση,
- όπως και η Επιτροπή, το Συμβούλιο θεωρεί τις προτεινόμενες νέες παραγράφους 2α και 3α υπερβολικά λεπτομερείς. Σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας, το δικαίωμα πληροφόρησης των δικαστηρίων και η κάλυψη των νομικών εξόδων θα συνεχίσουν να διέπονται από τα νομικά συστήματα των κρατών μελών.

8. Τροπολογία αριθ. 28 στο άρθρο 8 για την αναθεώρηση της οδηγίας (έγινε εν μέρει δεκτή από την Επιτροπή):

- όσον αφορά τις ημερομηνίες, το Συμβούλιο πιστεύει σαφώς ότι είναι πιο συνετό να οριστούν προθεσμίες μετά την έναρξη ισχύος της οδηγίας παρά να θεσπιστούν ήδη συγκεκριμένες ημερομηνίες. Πιστεύει επίσης ότι η 31η Δεκεμβρίου 2005 είναι υπερβολικά σύντομη προθεσμία για τη σύνταξη εθνικών εκθέσεων σχετικά με την εφαρμογή της οδηγίας και προτιμά εννέα έτη μετά την έναρξη ισχύος,
- το Συμβούλιο συμφώνησε με την κατάρτιση εγγράφου προσανατολισμού για την εφαρμογή της οδηγίας,
- το Συμβούλιο συμφώνησε επίσης με την ιδέα ότι οι αρχές της οδηγίας πρέπει να εφαρμόζονται και από τα κοινοτικά θεσμικά όργανα. Το Συμβούλιο ωστόσο θεωρεί ότι τα διαδικαστικά στάδια για την προώθηση αυτού του θέματος πρέπει να θεσπιστούν σε δημόσια δήλωση στα πρακτικά του Συμβουλίου όπως αναφέρεται ανωτέρω στο μέρος III σημείο 5. Η προσθήκη σχετικής διάταξης στην οδηγία υπερβαίνει σαφώς το πεδίο εφαρμογής αυτής της πράξης η οποία εφαρμόζεται μόνον στα κράτη μέλη. Το Κοινοβούλιο μπορεί να συμφωνήσει με τη δήλωση του Συμβουλίου εφόσον το επιθυμεί.

VII. ΤΡΟΠΟΛΟΓΙΕΣ ΤΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΠΟΥ ΔΕΝ ΕΓΙΝΑΝ ΔΕΚΤΕΣ ΑΠΟ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

(Οι περισσότερες τροπολογίες δεν έγιναν δεκτές ούτε από την Επιτροπή, η οποία ωστόσο δέχθηκε μέρη των τροπολογιών αριθ. 11, 14, 24 και 26):

1. Τροπολογία αριθ. 2 στην αιτιολογική σκέψη 2 (αλλαγή νοστρωπίας): το Συμβούλιο πιστεύει ότι το νέο προτεινόμενο κείμενο, με πιο πολύπλοκη διατύπωση, περιλαμβάνει βασικά το ίδιο μήνυμα με την πρόταση της Επιτροπής.
2. Τροπολογία αριθ. 4 στην αιτιολογική σκέψη 9 (μελλοντικές τεχνολογίες): δεν θα ήταν φρόνιμο να επιβληθούν άγνωστες τεχνολογίες (βλέπε σημείο 12 κατωτέρω).
3. Τροπολογία αριθ. 5 στην αιτιολογική σκέψη 10 (ορισμός των περιβαλλοντικών πληροφοριών): αυτό διευρύνει υπερβολικά το πεδίο εφαρμογής [βλέπε παραπάνω μέρος VI σημείο 3, τρίτη περίπτωση σχετικά με το άρθρο 2 παράγραφος 1 στοιχείο δ)].
4. Τροπολογία αριθ. 6 στην αιτιολογική σκέψη 14 απορρίφθηκε, διότι το άρθρο 3 παράγραφος 2 δεν απαιτεί άμεση διάθεση των πληροφοριών.
5. Τροπολογία αριθ. 7 στην αιτιολογική σκέψη 15 για τη μορφή των πληροφοριών: βλέπε αιτιολόγηση της τροπολογίας αριθ. 18, πρώτο τμήμα (σημείο 12 κατωτέρω).
6. Τροπολογία αριθ. 8 στην αιτιολογική σκέψη 17: η τροποποίηση επαναλαμβάνει απλώς το άρθρο 3 παράγραφος 5 στοιχείο γ) χωρίς να το αιτιολογεί.
7. Τροπολογία αριθ. 10 στην αιτιολογική σκέψη 19: το Συμβούλιο διέγραψε ολόκληρη την αιτιολογική σκέψη (βλέπε μέρος VI σημείο, 6 δεύτερη περίπτωση).
8. Τροπολογία αριθ. 11 στην αιτιολογική σκέψη 21 για τα τέλη: (αιτιολογική σκέψη 18 της κοινής θέσης): βλέπε σημείο 15 κατωτέρω για την τροπολογία αριθ. 24 σχετικά με το άρθρο 5.
9. Τροπολογία αριθ. 12 για νέα αιτιολογική σκέψη 23α για την ποιότητα των πληροφοριών: δεν έγινε δεκτή για τους ίδιους λόγους που δεν έγινε δεκτή η τροπολογία αριθ. 27 για νέο άρθρο 7α (μέρος VII σημείο 17).
10. Τροπολογία αριθ. 14 στο άρθρο 1 (στόχοι): η τροπολογία στο στοιχείο α) δεν θεωρήθηκε σκόπιμη. Το Συμβούλιο διέγραψε το κείμενο της Επιτροπής για τη χρήση των σύγχρονων τεχνολογιών στο στοιχείο β), καθότι δεν πρόκειται για στόχο αλλά για μέσον για την επίτευξη στόχου. Για το προτεινόμενο νέο στοιχείο β) σύμφωνα με το οποίο η οδηγία πρέπει να δημιουργήσει πρότυπο για την πρόσβαση στις πληροφορίες το οποίο θα ισχύει και για τα θεσμικά όργανα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, βλέπε μέρος VI σημείο 8 τρίτη περίπτωση ανωτέρω.

11. Τροπολογίες αριθ. 16 και 30 στο άρθρο 3 παράγραφος 2 στοιχεία α) και β): απορρίφθηκαν, καθότι συχνά είναι αδύνατον, ιδίως για τις μικρότερες υπηρεσίες, να μειωθεί από έναν μήνα σε δύο εβδομάδες η προθεσμία για την απάντηση σε κανονική αίτηση παροχής πληροφοριών και από δύο μήνες σε έξι εβδομάδες η προθεσμία για πολύπλοκες αιτήσεις.

12. Τροπολογία αριθ. 18, σχετικά με τη μορφή των απαντήσεων στο άρθρο 3 παράγραφος 4: όσον αφορά το πρώτο τμήμα της τροπολογίας, το Συμβούλιο διατήρησε το στοιχείο α), ότι οι αιτούντες πρέπει να παρακινούνται καταρχάς να χρησιμοποιούν τα συστήματα ενεργητικής πληροφόρησης που αναφέρονται στο άρθρο 7. Διατήρησε επίσης το στοιχείο β) της πρότασης της Επιτροπής διότι είναι σαφέστερο από τη διατύπωση του Κοινοβουλίου που υποχρεώνει τις αρχές όποτε αυτό είναι δυνατό να απαντούν στη μορφή που ζητά ο αιτών.

Όσον αφορά το δεύτερο τμήμα, το Συμβούλιο πιστεύει ότι δεν είναι φρόνιμο να ζητηθεί από τα κράτη μέλη να υιοθετήσουν τις μελλοντικές τεχνολογίες επικοινωνιών χωρίς να γνωρίζουν ποιές θα είναι και πόσο θα κοστίζουν. Τέτοιες δεσμεύσεις θα επιβληθούν με μελλοντικές τροπολογίες της οδηγίας. Στο μεταξύ, τα κράτη μέλη παραμένουν ελεύθερα να υιοθετούν τις νέες τεχνολογίες εφόσον το κρίνουν χρήσιμο.

13. Τροπολογία αριθ. 22 για νέο άρθρο 4 παράγραφος 2α που ζητά από τα κράτη μέλη να καταρτίζουν κριτήρια για την αντιμετώπιση των εξαιρέσεων: απορρίφθηκε, καθότι θα δημιουργούσε νέα γραφειοκρατία και διότι είναι καθήκον κάθε διοίκησης, υπό τον έλεγχο των δικαστηρίων, να ερμηνεύει τις εξαιρέσεις σύμφωνα με τους εθνικούς νόμους για την εφαρμογή της οδηγίας.

14. Τροπολογία αριθ. 23 για προσθήκες στο άρθρο 4 παράγραφος 4 σύμφωνα με την οποία η μη παροχή πληροφοριών εντός των προθεσμιών συνεπάγεται δέσμευση για παροχή της πληροφορίας: απορρίφθηκε, καθότι σε περίπτωση μη παροχής επιβάλλονται μάλλον οι κυρώσεις του άρθρου 6.

Όσον αφορά το δεύτερο μέρος, η ιδέα της αναφοράς του προσώπου ή του φορέα που έχει την ευθύνη του υλικού δεν περιλαμβάνεται στη σύμβαση του Aarhus και ίσως δεν είναι εφικτή. Συνεπώς θα μπορούσε να αποτελέσει τμήμα των προαιρετικών πρακτικών ρυθμίσεων του άρθρου 3 παράγραφος 5.

Στη νέα παράγραφο 4α, η ανωνυμία των πληροφοριοδοτών καλύπτεται ήδη από το άρθρο 4 παράγραφος 2 στοιχείο ζ).

15. Η τροπολογία αριθ. 24 στο άρθρο 5 για τα τέλη αλλάζει τη σειρά των προτάσεων χωρίς να υπάρχει προφανής λόγος. Το Συμβούλιο δεν μπορεί να δεχθεί τη νέα ιδέα ότι τα τέλη δεν καλύπτουν το χρόνο που δαπανάται για τις έρευνες ούτε την ιδέα ότι οι πληροφορίες για εκπαιδευτική χρήση παρέχονται δωρεάν. Οι έρευνες μπορεί να είναι πολύ χρονοβόρες και δαπανηρές, η δωρεάν παροχή πληροφοριών μπορεί να οδηγήσει σε επιπόλαιες αιτήσεις παροχής πληροφοριών και η έννοια της «εκπαίδευσης» είναι πολύ ασαφής.

16. Η τροπολογία αριθ. 26 στο άρθρο 7 για την ενεργητική πληροφόρηση αφορά θέματα για τα οποία είναι καλύτερα να αποφασίζουν μόνο τους τα κράτη μέλη. Η τροπολογία επιβάλλει ιδιαίτερα χρονοβόρα καθήκοντα (καθιέρωση των βάσεων δεδομένων και των μητρώων στο πρώτο τμήμα της τροπολογίας) ή απαιτεί να εγγραφούν στο Διαδίκτυο στοιχεία που είναι τόσο λεπτομερή και ογκώδη που θα πρέπει μάλλον να παρέχονται με παθητική ενημέρωση (οι άδειες και μελέτες στο δεύτερο τμήμα). Ωστόσο, προστέθηκε ο όρος «τουλάχιστον» στην εισαγωγική πρόταση της παραγράφου 2.

17. Τροπολογία αριθ. 27 για νέο άρθρο 7α για την ποιότητα της περιβαλλοντικής πληροφόρησης: οι παράγραφοι 1 και 2 που ορίζουν ότι οι πληροφορίες πρέπει να είναι ακριβείς και ενημερωμένες και ότι πρέπει να διευκρινίζονται οι μέθοδοι μέτρησης που χρησιμοποιούνται για τις πληροφορίες σχετικά με τους παράγοντες και τις εκπομπές επιβαρύνουν υπερβολικά τις δημόσιες αρχές. Επιπλέον, η ακρίβεια των στοιχείων είναι συχνά αδύνατον να εξασφαλιστεί. Η παράγραφος 3 για την εναρμόνιση των διαδικασιών μέτρησης των εκπομπών δεν εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής της πρότασης της Επιτροπής.

18. Η τροπολογία αριθ. 29 στο άρθρο 9 προτείνει την εφαρμογή της οδηγίας δώδεκα μήνες μετά τη δημοσίευσή της. Το Συμβούλιο επιμένει ότι χρειάζονται δύο χρόνια.

VIII. ΑΛΛΕΣ ΤΡΟΠΟΛΟΓΙΕΣ ΠΟΥ ΕΙΣΗΓΑΓΕ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

1. Προοίμιο

Οι αιτιολογικές σκέψεις αριθ. 9, 11, 12 (πρώην 13), 13 (πρώην 14), 14 (πρώην 15), 16 (πρώην 18), 18 (πρώην 21), 20, 21 και 22 (πρώην 23, 24 και 25) προσαρμόστηκαν στις αλλαγές του κειμένου. Για τον ίδιο λόγο, απαλείφθηκαν οι αιτιολογικές σκέψεις 12 και 19 της πρότασης. Η αιτιολογική σκέψη 23, σύμφωνα με την οποία τα κράτη μέλη μπορούν να προβλέπουν ευρύτερη πρόσβαση σε πληροφορίες, είναι νέα.

2. Άρθρο 1 στοιχείο β) (στόχοι)

Το Συμβούλιο αντικατέστησε την πραγματολογική περιγραφή των στόχων της ενεργητικής ενημέρωσης («να διασφαλιστεί η συστηματική διάθεση και δημοσιοποίηση περιβαλλοντικών πληροφοριών στο κοινό») από πιο αποφασιστική διατύπωση («να δώσει την αναγκαία ώθηση ώστε οι περιβαλλοντικές πληροφορίες να είναι διαθέσιμες και να διαδίδονται στο κοινό όσο το δυνατόν ευρύτερα και συστηματικότερα»). Το Συμβούλιο διέγραψε επίσης το κείμενο της Επιτροπής σχετικά με τη χρήση των σύγχρονων τεχνολογιών δεδομένου ότι δεν πρόκειται για στόχο αλλά για μέσον προς επίτευξη του στόχου της ευρείας πληροφόρησης.

3. Άρθρο 2 (ορισμοί)

Στην εισαγωγική πρόταση της παραγράφου 1, η ασαφής λέξη «προσβάσιμη» αντικαταστάθηκε με τη λέξη «υλική» που εμφανίζεται και στο άρθρο 2 παράγραφος 3 της σύμβασης του Aarhus.

Στην παράγραφο 1, τα στοιχεία β) για τους παράγοντες και γ) για τις εκπομπές συγχωνεύτηκαν.

Στην παράγραφο 3, το Συμβούλιο εξήγησε ότι «πληροφορίες που κατέχονται» σημαίνει «πληροφορίες που βρίσκονται στην υλική κατοχή» και διέγραψε την περιοριστική απαίτηση της πρότασης της Επιτροπής για ρυθμίσεις μεταξύ του κατόχου των πληροφοριών και της δημόσιας αρχής.

Το Συμβούλιο προσέθεσε τον ορισμό του «κοινού» που περιλαμβάνεται και στη σύμβαση του Aarhus (παράγραφος 5).

4. Άρθρο 3 («παθητική ενημέρωση»)

Το Συμβούλιο διέγραψε την παράγραφο 3 της πρότασης, η οποία καλούσε τις αρχές να λαμβάνουν υπόψη τις συγκεκριμένες προθεσμίες που καθόριζε ο αιτών επικαλούμενος συγκεκριμένους λόγους, αλλά τροποποίησε την εισαγωγική φράση της παραγράφου 2 ώστε να αναφέρεται ότι οι αρχές πρέπει να λαμβάνουν υπόψη τυχόν προθεσμίες τις οποίες θέτει ο αιτών, ανεξάρτητα από το αν υπάρχουν ή όχι ειδικοί λόγοι.

Στην παράγραφο 2 στοιχείο α), το Συμβούλιο αντικατέστησε τον όρο «σχετικής» από τους όρους «που αναφέρεται στην παράγραφο 1», προκειμένου να καταστήσει σαφές ότι η περίοδος του ενός (ή δύο) μηνός (μηνών) αρχίζει να υπολογίζεται από τη στιγμή που η αρμόδια αρχή, και όχι οποιαδήποτε άλλη αρχή, παρέλαβε την αίτηση. Όταν η αίτηση απευθύνεται σε λάθος αρχή, η αρχή αυτή πρέπει, σύμφωνα με το άρθρο 4 παράγραφος 1 στοιχείο α), να διαβιβάζει το συντομότερο δυνατόν την αίτηση στην αρμόδια αρχή ή να ενημερώνει τον αιτούντα για την ταυτότητα της αρμόδιας αρχής.

Στην παράγραφο 4 στοιχείο α) προστέθηκε αναφορά στο άρθρο 7 προκειμένου να καταστεί σαφές ότι η πληροφορία δεν χρειάζεται να δοθεί εάν είναι διαθέσιμη μέσω της ενεργητικής ενημέρωσης.

5. Άρθρο 4 (εξαιρέσεις)

Το Συμβούλιο διατύπωσε την παράγραφο 1 στοιχείο α) με πιο αντικειμενικό τρόπο («γνωρίζει ότι οι πληροφορίες αυτές κατέχονται») και προσέθεσε τη δυνατότητα να ενημερώνεται ο αιτών για την αρχή που είναι αρμόδια.

Στην παράγραφο 2 στοιχείο δ) η κοινή θέση διευκρινίζει ότι ο εμπιστευτικός χαρακτήρας των στατιστικών στοιχείων και το φορολογικό απόρρητο μπορούν επίσης να αποτελούν τμήμα του εμπορικού ή βιομηχανικού απόρρητου.

Σύμφωνα με το άρθρο 4 παράγραφος 7 της σύμβασης του Aarhus, το Συμβούλιο περιόρισε την υποχρέωση γραπτής απάντησης που περιλαμβάνεται στην παράγραφο 4 στις περιπτώσεις που η αίτηση υποβλήθηκε εγγράφως ή στις περιπτώσεις που ο αιτών έχει ζητήσει γραπτή απάντηση.

6. Άρθρο 5 (τέλη)

Το Συμβούλιο μετέτρεψε την προτεινόμενη απαγόρευση προκαταβολής τέλους για την παροχή πληροφορίας σε δυνατότητα, καθότι συχνά οι αιτούντες ξεχνούν ή αρνούνται να παραλάβουν την πληροφορία αφού έχει γίνει η ερευνητική προσπάθεια. Αφετέρου, το Συμβούλιο καθόρισε ότι η απαίτηση πρέπει να δηλώνεται εκ των προτέρων.

7. Άρθρο 6 (προσφυγή στη δικαιοσύνη)

Το Συμβούλιο αντέστρεψε τη σειρά των παραγράφων 1 και 2, ώστε η πρώτη παράγραφος να αναφέρεται στη διοικητική επανεξέταση και η δεύτερη στη δικαστική προσφυγή.

Το Συμβούλιο αντικατέστησε την παράγραφο 3 της πρότασης με το τελευταίο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 9 της σύμβασης του Aarhus.

8. Άρθρο 7 (διάδοση περιβαλλοντικών πληροφοριών)

Στην κοινή θέση προστίθεται στην παράγραφο 1 πρώτο εδάφιο ότι οι αρχές παρέχουν μόνον πληροφορίες της αρμοδιότητάς τους. Το νέο δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 1 εξαιρεί από την ηλεκτρονική διάδοση πληροφορίες οι οποίες δεν ήταν διαθέσιμες σε ηλεκτρονική μορφή πριν από την έναρξη ισχύος της οδηγίας.

Στην εισαγωγική φράση της παραγράφου 2, το Συμβούλιο εισάγει την υποχρέωση ενημέρωσης των πληροφοριών κατά περίπτωση σύμφωνα με το άρθρο 5 παράγραφος 1 στοιχείο α) της σύμβασης του Aarhus.

Στο στοιχείο ε) της παραγράφου 2, η κοινή θέση προβλέπει τη δυνατότητα δημοσιοποίησης περιλήψεων δεδομένων, προκειμένου να αποφεύγεται η καταχώριση στο Διαδίκτυο εμπιστευτικών πληροφοριών ή τεράστιων ποσοτήτων δεδομένων που συχνά συλλέγονται κατά τον περιβαλλοντικό έλεγχο.

Η τελευταία φράση της παραγράφου 2 (παράγραφος 1 της πρότασης της Επιτροπής) για τη διατήρηση των πληροφοριών σε ηλεκτρονική μορφή απαλείφθηκε, ενώ προστέθηκε εισαγωγική φράση όπου αναφέρεται ότι οι πληροφορίες πρέπει να οργανώνονται με σκοπό την ηλεκτρονική διάδοσή τους εφόσον υπάρχει η δυνατότητα αυτή.

Το Συμβούλιο προσέθεσε νέα παράγραφο 7 που δίνει τη δυνατότητα στα κράτη μέλη να ικανοποιούν τις απαιτήσεις της ενεργητικής ενημέρωσης με τη δημιουργία συνδέσεων σε ιστοσελίδες του Διαδικτύου.

IX. ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ

Στόχος της κοινής θέσης είναι να προσφέρει στο κοινό την ευρύτερη δυνατή πρόσβαση στην περιβαλλοντική πληροφόρηση ενώ παράλληλα θα γίνεται σεβαστός ο εμπιστευτικός χαρακτήρας ορισμένων στοιχείων και η ανάγκη να αποφευχθεί μεγάλη και δαπανηρή αύξηση του φόρτου εργασίας της δημόσιας διοίκησης. Η κοινή θέση επανέρχεται επίσης σε πολλές περιπτώσεις στη διατύπωση της σύμβασης του Aarhus.

Η Επιτροπή δέχθηκε την κοινή θέση.